

РЕШЕНИЕ

№ 6246

гр. София, 01.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 06.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **4498** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2-4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), вр. чл.121, ал.2 ДОПК.

Образувано е по жалба на Ц. Н. П., срещу Решение №ПО-31/15.04.2020 г., издадено от Директора на ТД на НАП- С., с което е оставена без уважение жалба с вх. № 94-Ц-22/08.04.2020 г. на Ц. Н. П. срещу Постановление с изх. № С210022-023-0000902/26.03.2021 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ), издадено от Р. Я.- Г.– главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С..

С жалбата се иска отмяна на решението и на потвърденото с него постановление като незаконосъобразни. Релевира се, че неправилно решаващият орган приел, че при предприемане на действия по предварително обезпечаване, публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения, както и относно мотивите, обуславящи налагането на предварителните обезпечителни мерки и се ползва с преценката на ревизиращия орган, тъй като това противоречало на основни принципи на ДОПК и конкретно на принципа на законност и на принципа на самостоятелност и независимост, регламентирани в чл.2 и чл.4 от ДОПК.

Сочи се нарушение на материалноправната норма на чл.19 ДОПК, която прилагала спрямо правоотношения, възникнали след влизането в сила на цитираната разпоредба-обн. ДВ, бр.94/2015 г., в сила от 01.01.2016 г.. На следващо място се твърди, че в нарушение на императивните изисквания, въведени в чл.195, ал.7, вр. чл.121, ал.2

ДОПК, наложената обезпечителна мярка не съответства на вземанията за данъци и задължителни осигурителни вноски, които обезпечава, тъй като отговорността по чл.19 ДОПК не обхваща и лихви. Освен това постановлението било немотивирано.

В хода на съдебното производство доводите се поддържат от упълномощен процесуален представител. Изтъква, че не е спазен срока по чл.121, ал.4 ДОПК за депозиране на искането за продължаване на срока на наложените обезпечителни мерки, както и неспазване на изискването на чл.121, ал.3 ДОПК. Представени са писмени бележки. Направено е искане за заплащане на разноски за производството по списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП С., чрез юрисконсулт Г. оспорва жалбата, счита същата за неоснователна и недоказана. Моли съда да остави в сила решението на директор на ТД на НАП С.. Претендира юрисконсултско възнаграждение, за което представя списък. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София - град, след като обсъди възраженията в жалбата, писмените доказателства по преписката, становищата на страните, и след направената служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно изискванията на ДОПК, намери следното:

С жалбата се оспорва акт, за който е предвидено обжалване пред съд, съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 2 от ДОПК. Жалбата е подадена в срок. Предвид това същата е процесуално допустима.

Съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221420008356-020-001/29.12.2020 г. на лицето Ц. Н. П. е възложена ревизия за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК, в качеството му на управител на дружество [фирма] с ЕИК[ЕИК], за задължения на посоченото дружество за периода от 20.07.2015 г. до 31.01.2017г. Общият размер на предполагаемите публични задължения за ревизирания период е 101 498.08 лв., в това число главница 64 890.25 лв. и лихва 36 607.83 лв., изчислена към 25.03.2021 г., или както следва: ДДС - главница - 2 248,82 лв. и лихви - 1 346.79 лв., ДДФЛ -главница - 10 271,09 лв. и лихви - 5 251.10 лв., ДОО - главница - 28 726,29 лв. и лихви - 15 852.31 лв., Здравни Осигуровки - главница -14 801,50 лв. и лихви - 8 335.32 лв., УПФ - главница- 8 842,55 лв. и лихви-5 822.31 лв.

Ревизиращият екип направил мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения №Р-22221420008356-039-001/26.03.2021 г. В искането са изложени мотиви, че дружеството длъжник не притежава ДМА и е налице невъзможност да се покрият задълженията към РБ. На база събраните доказателства за имуществено състояние дългът е категоризиран като несъбираем. С договор за покупко- продажба на дялове от 24.01.2017 г., нотариално заверен от Е. З.- нотариус с рег. №432 на НК, Ц. Н. П. и А. С. К. продават своите 100 дяла всеки с номинал от 1.00 лев, представляващи 100% от капитала на дружеството [фирма], с ЕИК[ЕИК], на трето лице. Промените са вписани в ТР към АВ на 02.02.2017 г. На същата дата Ц. Н. П. и А. С. К. са заличени в Търговски регистър като съдружници и представляващи дружеството. Следователно след натрупване на посочените по- горе данъчни и осигурителни задължения, Ц. Н. П. и А. С. К. прехвърлили собствеността на предприятието на трето лице- представляващ и управляващ още 62 търговски дружества.

На физическото лице Ц. П. е извършена ПУФО, приключила с Протокол

№П-22221420115273-073-001/23.12.2020 г., с която е констатирано, че са налице основания за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на дружество [фирма], за периода от 20.07.2015 г. до 31.01.2017 г. В хода на проверката е извършено посещение на деклариран адрес за кореспонденция на [фирма], документирано с Протокол №1756412/30.11.2020 г. с който е установено, че на адреса няма офис на дружеството и не е открит управител и/или упълномощен представител. Извършено е предварително проучване на имущественото състояние на ревизираното лице. Изложени са мотиви от ревизиращия екип, че налагането на предварителните обезпечителни мерки е необходимо с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Въз основа на това искане е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. №0210022-023-0000902 от 26.03.2021 г., с което на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК са наложени следните обезпечителни мерки:

1. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в: [фирма] BIC BGUSBGSF за сумата от 101 498.08 лв.; „Р.“ BIC RZBBBGSF за сумата от 101 498.08 лв.; „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ BIC UBBSBGSF за сумата от 101 498.08 лв.; „ЦЕНТРАЛНА КООПЕРАТИВНА БАНКА“ BIC C. за сумата от 101 498.08 лв.; [фирма] BIC STSABGSF за сумата от 101 498.08 лв.; [фирма] BIC BUINBGSF за сумата от 101 498.08'

2. Запор върху следните МПС: лек автомобил марка Н., модел Х. С., рег. [рег.номер на МПС] , рама №SHHMB374OYU106627, двигател №D15Z8E3 08267, година на производство 1999г., мощност 84kw, със застрахователна оценка 0.00 лв.; лек автомобил марка Н., модел Х. С. ФЕ СМ, рег. [рег.номер на МПС] , рама №KMNSH81WP8U388009, двигател №D4EB8584433, година на производство 2008г., мощност 114kw, със застрахователна оценка 0.00 лв.; Постановление изх. №С210022-023-0000902/26.03.2021 г. е връчено от ревизиращия екип на Ц. Н. П. лично на 05.04.2021 г.; На 26.03.2021 г. са изпратени запорни съобщения до посочените в постановлението търговски банки, до СДВР, отдел „Пътна полиция“ и до областна дирекция на МВР В.. Запорните съобщенията са получени на 29.03.2021 г. На 02.04.2021 г. е получен отговор от [фирма], видно от който лицето Ц. Н. П. не е клиент на банката. На 05.04.2021 г. е получен отговор от [фирма], че Ц. Н. П. е клиент на банката, посочена е сметка в лева и че върху същата няма наложени предходни запори и претенции от трети лица, както и че наличността по сметката позволява частично плащане на дължимата сума по запорното съобщение.

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. №С210022-023-0000902 от 26.03.2021 г., издадено от Р. Я.-Г.- гл. публичен изпълнител при ТД на НАП- С. е оспорено по административен ред от Ц. Н. П., чрез адвокат С. К., с жалба с вх. №94-Ц-22/08.04.2020 г. в ТД на НАП С..

С обжалваното в настоящото производство Решение №ПО-31/15.04.2020 г., Директорът на ТД на НАП- С. оставил без уважение жалба с вх. № 94-Ц-22/08.04.2020 г. на Ц. Н. П. срещу Постановление с изх. № С210022-023-0000902/26.03.2021 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ), издадено от Р. Я.- Г.- главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С..

По делото е приета административната преписка.

В хода на настоящото производство е прието и окончателно Определение № 5650/29.07.2021г. на АССГ по адм.дело №7401/2021г., с което е продължен срока на наложените предварителни обезпечителни мерки с ПНПОМ с изх. №С210022-023-0000902 от 26.03.2021 г. и №С210022-023-0000928 до приключване на ревизионното производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е неоснователна.

ПНПОМ е издадено от компетентен административен орган, както и потвърждаващото го Решение №ПО-31/15.04.2020 г., което е предмет на съдебното оспорване.

Актът на решаващия орган е мотивиран, с оглед на установените от ревизиращия екип в хода на ревизионното производство факти и обстоятелства, предоставени документи, справки и предварителни проучвания относно цялостното имущественото състояние на ревизираното лице. Видно от извършена справка за банкови и платежни сметки и банкови сейфове от регистъра на банковите сметки и сейфове към БНБ, лицето притежава три активни банкови сметки в три различни търговски банки в страната. От представено писмо от една от тези банки става ясно, че наличността по притежаваната сметка не е достатъчна да обезпечи в пълен размер предполагаемия размер на публичните задължения на ревизираното лице. При направените от публичният изпълнител проучвания и от мотивираното искане на ревизиращия екип, както и от направена справка по партидата на лицето /електронна справка/ от Имотния регистър към Агенция по вписванията е установено, че към настоящия момент има данни за наличие на недвижими имоти, собственост на ревизираното лице физическо лице. След извършена справка в служби по вписванията е установено обаче, че върху някои от тях са наложени предходни тежести- вписана е договорна ипотека в полза на търговска банка на много висока стойност, надхвърляща почти четири пъти предполагаемия размер на публичните задължения на лицето. Изведен е извод, че съществува реална опасност при евентуално принудително изпълнение върху ипотекираното имущество и предвид привилегията на банката да не останат никакви активи, които да обезпечат задълженията на лицето към бюджета, с което да се засегнат и дори увредят интересите на публичния кредитор. На следващо място, от направена проверка в информационния масив на НАП- Справка за превозни средства /Данни от КАТ/, е установено, че ревизираното лице притежава две МПС, с нулева стойност. Поради бързата амортизация на този вид активи и неясното им реално техническо състояние към момента, наложения върху тях заповед за единствено забрана с тяхното разпореждане.

Спазена е процедурата по издаване на налагане на предварителни обезпечителни мерки. Производството е започнало въз основа на мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ на орган по приходите, в качеството му на ръководител на ревизия. Въз основа на искането е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. №0210022-023-0000902 от 26.03.2021 г., с което на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК са наложени посочените по- горе обезпечителни мерки.

Съгласно разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел

предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197.

В случая безспорно се установява, че предварителните обезпечителни мерки са наложени в хода на висящо ревизионно производство, образувано със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221420008356-020-001/29.12.2020 г., каквото е първото изискване за законосъобразност по чл.121, ал. 1 от ДОПК, надлежно /електронно/ връчена на жалбоподателя на 18.01.2021 г..

Изложени са мотиви за размера на очакваните публични вземания. Следва да се има предвид, че в производството по контрол на законосъобразността на наложените обезпечителни мерки не се проверява дължимостта и размера на очакваното публично вземане. Това са възражения относими по съществото на спора, които следва да бъдат обсъдени при издаването на ревизионния акт и контрола за неговата законосъобразност, поради което тези доводи на жалбоподателя са неоснователни. Следва да се има предвид, че съгласно Тълкувателно решение № 5 от 29.03.2021г. по т.д.№7/2019 г. на Върховния административен съд на Република България отговорността по чл. 19, ал. 1 и 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс на третото задължено лице включва установеното задължение за лихви на главния длъжник.

Настоящият съдебен състав, счита за доказана и третата предпоставка по чл. 121, ал.1 от ДОПК, а именно наличие на обезпечителна нужда. Вземането е в особено големи размери. Споделят се изводите на решаващия орган, че при съпоставката с очаквания размер на публичните задължения и предвид липсата на достатъчно други активи, чиято стойност да обезпечи целия размер на бъдещото вземане, наложените обезпечителни мерки са обосновани с оглед на текущото данъчно производство. Извършена е съпоставка между соченото от органите по приходите бъдещо публично вземане и недостатъчното налично имущество, с което разполага ревизираното лице. Спазено е изискването на чл. 121, ал. 3 от ДОПК като предварителните обезпечителни мерки са наложени върху вземане, като по този начин обезпечаването не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето.

Не са налице и предпоставките на чл. 197, ал. 3 от ДОПК за отмяна. Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, Съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 2 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.

Съдът, констатира, че първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 от ДОПК в конкретния случай не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК запор на вземане. Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 от ДОПК в случая също не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал.1 от ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1–8 от

ДОПК не се изисква и затова неговата липса не обуславя отмяната им. Общото правило по чл. 195, ал. 1 от ДОПК, предвиждащо, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл. 165 от ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл. 121, ал. 1, пр. 1 от ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул. Не е налице и третото отменително основание. Спорните предварителни обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията на чл.121, ал. 1 и ал. 3 от ДОПК, както е посочено по-горе.

Съдът приема за правилни изводите в обжалваното решение, че наложените предварителни обезпечителни мерки са законосъобразни, при наличие на предпоставките по чл. 121, ал. 1 от ДОПК, както и, че същите не водят до сериозно възпрепятстване дейността на ревизираното лице, което е физическо лице, а не търговец. От друга страна същото има възможност, ако разполага с други свободни от тежести активи, годни да обезпечат предполагаемото задължение, да поиска замяна на наложените обезпечителни мерки по реда на чл. 199 от ДОПК. Също така може да поиска и издаване на разпореждане за разрешение за неотложни плащания по чл. 229 от ДОПК.

Във връзка с довода, че не е спазен срока по чл.121, ал.4 ДОПК за депозиране на искането за продължаване на срока на наложените обезпечителни мерки, съдът намира за нужно да отбележи, че действително с Определение № 5650/29.07.2021г. на АССГ по адм.дело №7401/2021г., е продължен срока на наложените предварителни обезпечителни мерки с ПНПОМ с изх. №С210022-023-0000902 от 26.03.2021 г. и №С210022-023-0000928 до приключване на ревизионното производство. В същия съдебен акт безспорно е посочена дата на подаване на искането 27.07.2021 г., а Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. №С210022-023-0000902 е от 26.03.2021 г. Четиримесечният срок обаче съгласно новелата на чл.121, ал.4 ДОПК започва да тече от налагането на първата предварителна обезпечителна мярка, а не от датата издаване на постановлението, поради което твърдението на жалбоподателя в тази насока е несъстоятелно.

Предвид изхода от спора и на основание чл. 161 от ДОПК, при заявено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на ответника по жалбата, съобразно чл. 78, ал. 8 ГПК, се дължат разноски в размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК и чл. 172, ал. 2,

предл. 4 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение,
73-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. Н. П. срещу Решение №ПО-31/15.04.2020 г., издадено от Директора на ТД на НАП- С., с което е оставена без уважение жалба с вх. № 94-Ц-22/08.04.2020 г. на Ц. Н. П. срещу Постановление с изх. № С210022-023-0000902/26.03.2021 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ), издадено от Р. Я.- Г.– главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА Ц. Н. П., ЕГН- 88050664043, да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: